

Képeslap Latákiából

Gál László

A TENGER

*a tenger kék
a tenger zöld
a tenger fekete
és barna a tenger
rőt barna mint a gond
mint a megszáradt vércsepp
az ujjhegyen*

*az ember vinnyogó kis állat
a mérges barna tengeren*

A HOLD

*kis hajóablakomon
beragyogott a Hold
olyan éppen
mintha otthon ragyogna
nevető színezüst*

*szélesre tártam a szívemet
s az ablakot te Hold
aztán hangosan fölnevettem
csak hajólámpa volt*

MAGYAR TENGERÉSSZEL TALÁLKOZTAM

*testvér, így szóltam volna hozzá
és megsimogattam volna a szót*

*mert harminc napja
hogy anyám nyelvét nem beszélem
s most ő is levelet küldött „haza”
mert a posta előtt találkoztunk*

*barátom, így szóltam volna hozzá
de két tenger állt közöttünk
naqyon mély tengerek
telédesteli
titokzatos nagy állatokkal*

*ember, így szóltam volna hozzá
de csak néztem de csak hallgattam
és belülről megsimogattam mégis*

Mint otthon volt a Hold

Gál László

*mint otthon volt a Hold
ezüst
az égnek tengerén
ostorom pattog utazom
a Göncöl-szeke­rén*

*puhán lebeg a vén hajó
a bársony habokon
álom-India csoda vár
én haza utazom*

*álom-India szép titok
mosolygó bölcs varázs
csak ne lenne minden messzi tűz
közelről bús parázs
savanyú szagú keserű*

*s a Hold
mint otthon volt
ne lenne bár*

Arab-tenger, április 21.

